

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 21865/2023
13.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Татјане Миљуш и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирослав Херцег, адвокат из ..., против туженог Града Новог Сада, кога заступа Правобранилаштво Града Новог Сада, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 641/2023 од 07.06.2023. године, у седници одржаној 13.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 641/2023 од 07.06.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 641/2023 од 07.06.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 1612/2022 од 05.12.2022. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу исплати износ од 174.708,00 динара са законском затезном каматом почев од 05.12.2022. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 105.321,60 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиоца за исплату преко досуђеног износа од 174.708,00 динара до траженог износа од 839.256,72 динара са законском затезном каматом на ту разлику од пресуђења до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 641/2023 од 07.06.2023. године, ставом првим изреке, одбијене су жалбе тужиоца и туженог и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви тужиоца и туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, на основу члана 404. Закона о парничном поступку, због потребе уједначавања судске праксе.

Применом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11...10/23), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати

ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 10/23), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној на основу члана 404. ЗПП. О основаности захтева и висини тражене накнаде за део фактички одузете катастарске парцеле у површини од 100 м² (од укупне површине од 2.818 м² за коју је површину од 2.718 м² већ досуђена накнада), одлучено је уз примену материјалног права која не одступа од праксе изражене у одлукама Врховног суда у којима је одлучивано о захтевима са чињеничним стањем као у овој правној ствари. У ситуацији када је тужиоцу правноснажном судском одлуком досуђена накнада за површину од 2.718 м², а тужени је у међувремену фактички привео намени исту парцелу у делу за још 100м² у складу са својим планским актом, то тужилац сразмерно свом сувласничком уделу (34,5м²) основано потражује накнаду у висини досуђених 174.708,00 динара. Посебном ревизијом не може се побијати правноснажна пресуда због погрешне оцене изведених доказа (чиме се заправо оспорава утврђено чињенично стање), због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана као ни потреба за уједначавањем судске праксе или новог тумачења права. Имајући ово у виду, те да се у конкретном случају ради о парници ради исплате, у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права, зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, као и да ревидент не прилаже различите судске одлуке у којима је другачије одлучено у истој или сличној чињенично - правној ситуацији, овај суд налази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

По члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима у којима вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате поднета је 24.02.2022. године. Вредност предмета спора побијеног дела је 664.548,00 динара.

Како вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац,с.р.**

**За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**